



49/26. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2026. március 26.

A Bíróság C-412/24. sz. ügyben hozott ítélete | Fauré Le Page

Luxus bőrárak: fiktív történeti örökségre utaló szám védjegybe foglalása a fogyasztók megtévesztésének tekinthető

Ha egy védjegyben szereplő szám a vállalkozás létrehozásának olyan sokkal korábbi időpontjára, és így olyan hosszú időre visszanyúló hagyományra utal, amely azonban nem tükrözi a valóságot, az megtévesztheti a fogyasztókat az áruk minőségét és presztízsét illetően

A 2009-ben alapított Fauré Le Page Paris francia társaság megszerezte a „Fauré Le Page” védjegyet, majd bőrárak vonatkozásában bejelentette a „Fauré Le Page Paris 1717” kifejezést tartalmazó védjegyeket.

Az ugyanebben az ágazatban tevékenykedő Goyard ST-Honoré társaság a francia bíróságok előtt kérte e védjegyek törlését. Véleménye szerint az „1717” elem tévesen sugallja egy XVIII. században alapított cég fennállását és a nagy múltra visszatekintő know-how továbbadását. Márpedig a fegyverek és kiegészítők értékesítésére szakosodott történelmi Maison Fauré Le Page vállalkozás 1992-ben megszüntette tevékenységét, a Fauré Le Page Paris-t pedig csak 2009-ben alapították.

A jogvita tárgyában eljáró francia semmítőszék az Európai Bírósághoz fordult azzal a kérdéssel, hogy az uniós jog alapján megtévesztőnek minősülhet-e egy védjegy, ha olyan számot tartalmaz, amelyet az érintett fogyasztók a vállalkozás sokkal korábbi alapítási évére utaló évszámként értelmezhetnek, és amely ily módon, e hosszas fennállásra tekintettel hosszú időre visszanyúló know-how-ra utal, holott ilyen know-how nem létezik.

A Bíróság úgy ítéli meg, hogy egy védjegy az uniós jog értelmében megtévesztőnek minősülhet, ha olyan számot tartalmaz, amely régóta fennálló know-how-ra utal, amely a védjegy árujegyzékében szereplő áruk tekintetében minőségi garanciát és presztízst sugalló imázst biztosít, jöllehet a know-how nem áll fenn ilyen hosszú ideje.

A Bíróság e tekintetben emlékeztet arra, hogy az alkalmazandó rendelkezés¹ kizárólag olyan esetekben tiltja a „fogyasztók megtévesztésére alkalmas” védjegyeket, amikor a szóban forgó védjegy alkalmas arra, hogy az érintett fogyasztókat megtéveszse az árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások jellemzői, így azok fajtája, minősége vagy földrajzi származása tekintetében. A Bíróság a korábbi ítélkezési gyakorlatára² hivatkozva hozzáteszi, hogy a luxuscikkek területén a minőség a tekintélyből és a presztízst sugalló imázsból is származhat.

A Bíróság kifejti, hogy a nemzeti bíróság feladata, hogy az ügy összes körülményének és az érintett közönség észlelésének fényében konkrétan értékelje, hogy a szóban forgó védjegyekben szereplő szám úgy érzékelhető-e, mint amely régóta fennálló know-how-ra utal, és ezen értékelés során e védjegyeket összeségükben kell vizsgálnia, figyelembe véve az 1717-es számon felül különösen a „Paris” szót jelenlétét, valamint az említett védjegyek által közvetített üzenetet.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti

bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján [az ítélet teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎ (+352) 4303 2524

Kövesse a híreket!



¹ A 2008. október 22-i [2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv](#) 3. cikke (1) bekezdésének g) pontja. Ezen irányelv már nincs hatályban, felváltotta a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2015. december 16-i [\(EU\) 2015/2436 európai parlamenti és tanácsi irányelv](#). A 2008/95 irányelv azonban időbeli hatályára tekintettel továbbra is alkalmazandó a cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) és a Cour de Cassation (semmitőszék) elé terjesztett jogvitára.

² Lásd a Bíróság 2009. április 23-i Copad ítéletét, [C-59/08](#) (lásd még: [35/09. sz. sajtóközlemény](#)).